

ועדה לקליטת עלייה

א' אב, תשפ"ו
15 יולי, 2026
סימוכין: 2026-0103-543

דוח משיבה מספר 8 של הוועדה לקליטת עלייה שהתקיימה ביום שני, י"ז בתמוז תשפ"ו (29.06.2026)

השתתפו:	מר שמואל מרציאנו מר אדיר שוורץ מר אריאל גולן גבי לורה ורטון מר יוחנן ויצמן	משנה לראש העיר, יו"ר הוועדה סגן ראש העיר חבר הנהלה (מ"מ יוסף חיים מועלם) חברת הנהלה חבר הנהלה
לא השתתפו:	גבי חגית משה מר אלחנן מנחם גרוסבוים מר אהרון דוד בלומנשטוק	סגנית ראש העיר משנה לראש העיר חבר הנהלה
נכחו:	מר אריה קינג גבי יעל ביטון דה-לנגה מר פיני גלינקביץ גבי עינת בן יהודה גבי אלה חודוס גבי חנה קנייבסקי גבי אריאל סממה גבי אפרת מילס גבי מרינה גוטגרץ עו"ס יגאל שטיינמן גבי ולרי חסון גבי גלינה דביאטקין גבי אביגיל נכטיגל מר דניאל גריץ מר אלכסנדר שטיינגאוז מר דן לוי מר אלכסנדר דרמן גבי אווה כהן גבי שירה הוכשטיין גבי דולי לנדמן מר ואדים גורלניק	סגן ראש העיר חברת הנהלה מנהל הרשות לקליטה ועלייה מנהלת מחלקה בכירה לקליטה בשכונות מנהלת מחלקה בכירה לקהילות ותרבות עולים מנהלת מוקד קליטה פסגת זאב, הרשות לקליטה ועלייה מנהל מוקד קליטה בקעה, הרשות לקליטה ועלייה מדריכה ומנהלת מוקדי קליטה בשכונות, הרשות לקליטה ועלייה מנהלת תחום קליטת עולים אמנים מרכז תחום קליטה-רווחה, הרשות לקליטה ועלייה רכזת קליטה, הרשות לקליטה ועלייה רכזת קליטה, הרשות לקליטה ועלייה רכזת תוכניות המשך, הרשות לקליטה ועלייה רכז עולים, רשות הקליטה רכז פרויקטים, הרשות לקליטה ועלייה פרויקטור עולים ועידוד עלייה דוברי צרפתית, הרשות לקליטה ועלייה מורה, הרשות לקליטה ועלייה מנהלת מרחב ירושלים ויהודה, משרד העלייה והקליטה מפקחת אגף חינוך מבוגרים, משרד החינוך מנהלת אולפן בית אולפנא, משרד החינוך מנהל אולפן מורשה, משרד החינוך

ועדה לקליטת עלייה

מנהלת אולפן בית העם, משרד החינוך	גב' מיטל נקר
מנהל מרכז קליטה אולפן עציון, מינהל קהילתי תלפ"ז	גב' זיוה אברהמי
מורה, אולפן בית העם	גב' רננה אריאב
נציגת מועצת התלמידים והנוער של ירושלים	גב' איב אביגיל חי
נציג מועצת התלמידים והנוער של ירושלים	מר שלמה ידידיה בן זקרי
ראש צוות בכיר ליעוץ אגפים, אגף ייעוץ וחקיקה	עו"ד דן בן טל
משפטן מתמחה, אגף ייעוץ וחקיקה	גב' עמר ברכה
עוזר למשנה ראש העיר, שמואל מרציאנו	מר אברהם אבי חדאד
עוזר למשנה ראש העיר, שמואל מרציאנו	מר יונתן אמויל

מזכיר הוועדה: מר ישראל בלנקו

1. דברי פתיחה – מר שמואל מרציאנו, משנה לראש העיר ויו"ר הוועדה

מר שמואל מרציאנו, משנה לראש העיר ויו"ר הוועדה, פתח את הישיבה וברך הנוכחים.

מר מרציאנו הציג את האתגרים המרכזיים ברכישת השפה העברית בקרב עולים חדשים ואת השפעתם על השתלבותם בחברה, וציין כי במסגרת הישיבה יוצגו נתונים בנושא, דרכים להתמודדות עם האתגרים וכיצד ניתן לשפר ולהקל את קליטתם.

2. השפה העברית כאתגר קליטה

א. מר פיני גלינקביץ, מנהל הרשות לקליטה ועלייה

מר פיני גלינקביץ, מנהל הרשות לקליטה ועלייה הדגיש את חשיבות ידיעת השפה העברית כמרכיב מרכזי בהשתלבות העולים בחברה, בתעסוקה ובחיי היום יום. מר גלינקביץ ציין כי הרשות לקליטה עליה פועלת כדי לסייע בקליטת העולים ומפעילה מסגרות משלימות ללימוד השפה, בשיתוף פעולה עם משרד הקליטה ומשרד החינוך.

ב. גב' אווה כהן, מנהלת מרחב ירושלים ויהודה, משרד העלייה והקליטה

גב' אווה כהן, מנהלת מרחב ירושלים ויהודה, הציגה ממצאי סקר בנושא לימוד השפה העברית בקרב עולים חדשים בעיר.

הסקר בחן את היקף ההשתתפות בלימודי עברית מקרב העולים החדשים לעיר, את החסמים המרכזיים ללמידה ואת המענים הנדרשים לצורך התאמת המסגרות לצרכיהם. תובנות שעלו מהסקר, על אף ההכרה בקרב העולים החדשים בחשיבות השפה, שיעור ההשתתפות היה נמוך (17%) בשל חסמים תעסוקתיים, כלכליים וכדומה, המצריכים התאמות מענים למגוון האוכלוסיות.

מצ"ב מצגת.

ועדה לקליטת עלייה

ג. גב' שירה הוכשטיין, מפקחת אגף חינוך מבוגרים, משרד החינוך

גב' שירה הוכשטיין, מפקחת אגף חינוך מבוגרים במשרד החינוך, הציגה את האולפנים השונים הפועלים בירושלים והמותאמים לצורכי אוכלוסיות שונות. בנוסף, ציינה כי באגף חינוך מבוגרים במשרד החינוך פועלים באופן יזום למשיכת עולים חדשים על מנת לסייע להם בלימוד השפה אך קיימים חסמים תרבותיים וחברתיים המשפיעים על השתתפותם בלימודים.

3. דברי סיכום – מר פיני גלינקביץ, מנהל הרשות העירונית לקליטה ועלייה

מר פיני גלינקביץ הודה לנוכחים וסיכם את הדיון. בדבריו, הדגיש את חשיבות שיתוף הפעולה של העירייה עם משרדי הממשלה משרד החינוך ומשרד הקליטה, הפועלים לשפר את מצבם של העולים.

4. דברי סיכום – מר שמואל מרציאנו, משנה לראש העיר ויו"ר הוועדה

מר שמואל מרציאנו, משנה לראש העיר ויו"ר הוועדה, הודה לכל המשתתפים על תרומתם לדיון הפורה. מר מרציאנו המליץ לצוותים המקצועיים להתחיל את הכשרת העולים הפוטנציאליים כבר במדינת המוצא, ולבצע הכנה מוקדמת ללימוד השפה.

הצעה נוספת היא לשלב את לומדי השפה בהתנסות מעשית מחוץ לכיתה, באמצעות יציאה למקומות שבהם נדרשת השפה בחיי היומיום כגון קופת חולים, מכולת ועוד.

תמליל הישיבה מצ"ב והוא מהווה חלק בלתי נפרד מהדו"ח.

תקציר מנהלים: בחינת לימוד ושליטה בשפה העברית בקרב עולים בירושלים

דו"ח ממצאים ותובנות אסטרטגיות – משרד העלייה והקליטה (אפריל 2026)

סקר טלפוני משלים – אוכלוסייה חרדית

159 משיבים

(בעלי טלפונים כשרים)

סקר ייעודי לאוכלוסייה החרדית.
הערת חוקר: יש להתייחס לנתונים בזהירות עקב חוסר היענות,
המצביע על פער בסיסי במוטיבציה ללימוד השפה.

סקר דיגיטלי – כלל אוכלוסיית המחקר

726 משיבים

(מתוך אוכלוסיית יעד של 7,325 עולים ב-5 השנים האחרונות)

סקר רב-לשוני (רוסית, אנגלית, צרפתית, ספרדית, עברית)
המייצג את הזרם המרכזי של העולים בעיר.

תמונת מצב: פערים קריטיים בין צורך ביצועי למימוש בפועל

בעלי טלפונים כשרים (חרדים)

בלבד רואים חשיבות רבה בלימוד העברית. | **45%**

מדווחים על שליטה בינונית ומטה בעברית. | **49%**

לא למדו כלל באולפן. (רק 3% סיימו). | **92%**

תובנה מרכזית: ניתוק כמעט מוחלט ממסגרות הלימוד הפורמליות, מלווה בתפיסת חוסר צורך משמעותית.

כלל המדגם

מייחסים חשיבות רבה ללימודי השפה. | **81%**

מדווחים כי רמת העברית שלהם בינונית ומטה. | **59%**

בלבד סיימו אולפן בהצלחה. | **51%**

תובנה מרכזית: קיים צורך משמעותי, אך שיעורי ההשלמה מצביעים על חוסר הלימה בין היצע המסגרות ליכולת ההתמדה.

מודל החסמים: מדוע עולים אינם משתלבים או נושרים מהאולפן?

תפיסת צורך ומודיעין

- **פער מידע (21%):** חוסר במידע נגיש וברור על מסגרות, רמות זמינות ושעות.
- **אשליית המסוגלות:** תפיסה (בעיקר בקרב דוברי אנגלית/ צרפתית) לפיה "רמת העברית הנוכחית מספקת" למרות קשיים תפקודיים.

חסמים אישיים ולוגיסטיים

- **קונפליקט תעסוקתי (31%):** חוסר היכולת לשלב במקביל עבודה במשרה מלאה ולימוד
- **נטל כלכלי:** קושי לממן מחיה בתקופת הלימוד (בולט במיוחד (בולט במיוחד בקרב דוברי דוברי רוסית וספרדית).
- **מרחק וניידות (14%):** מחסור באולפנים נגישים גיאוגרפית בתוך השכונות.

חסמים פדגוגיים ומסגרתיים

- **שעות לימוד נוקשות (30%):** חוסר גמישות במסגרות הזמן מונע השתלבות.
- **שיטות לימוד (24%):** תחושה שהלימוד "תיאורטי מדי" ולא מקנה כלים פרקטיים ליומיום.
- **כיתות הטרוגניות:** פערי רמות וגילאים בתוך כיתות גדולות המעכבים התקדמות.

הצורך במענים דיפרנציאליים: מיפוי קהלי יעד

פתרון אחיד כשל בהשגת יעדי הקליטה. נדרשת התאמה למאפייני אוכלוסיות הקצה.

דוברי רוסית	 מוטיבציה גבוהה ללימוד. מעוכבים בשל חסמי זמן פנוי וקושי כלכלי.	 מענה נדרש: סיוע כלכלי, מסגרות לימוד בערב, ואולפן משולב במקומות עבודה.
דוברי אנגלית וצרפתית	 תפיסת חוסר צורך ביחס לשפות אחרות. ביקורתיות כלפי מתודולוגיית ההוראה.	 מענה נדרש: שיטות לימוד מעשיות, קורסים ממוקדי תעסוקה, קמפיין הסברה להדגשת הערך המוסף.
ציבור חרדי (טלפונים כשרים)	 שיעור למידה אפסי במסגרות הרשמיות. חוסר אמון במערכת הכללית.	 מענה נדרש: הפרדה מגדרית קפדנית, לימודי ערב, מודלים קהילתיים, ולמידה טלפונית/בזום.
פילוח גילאי	 צעירים (עד 25) לומדים תוך כדי עבודה. מבוגרים (+56) מחפשים קהילה.	 מענה נדרש: לצעירים לימוד היברידי וזום. למבוגרים ליאעירים לימוד היברידי וזום. למבוגרים לימודי בוקר פנים-אל-פנים באופי חברתי.

יעד אסטרטגי: יצירת רצף למידה מגוון ומעשי לחיזוק השליטה בשפה

01

העמקת הלימוד

- הוספת שעות תקן באולפנים הקיימים.
- פיתוח מסלולי המשך (אולפן מתקדמים) לבוגרי אולפן א' שעדיין מתקשים.
- יזום קבוצות תרגול עברית שימושית ופרויקטי שיחה עם ישראלים ותיקים.

02

הגמשת מסגרות

- פיתוח מסלולים מואצים או מופחתים (עצימות משתנה).
- אימוץ מודלים של למידה מרחוק (אונליין) ולמידה היברידית.
- פריסת "אולפן קרוב לבית" והצעת משמרות לימוד גמישות (בוקר/ערב).

03

הנגשת מידע וחיזוק מוטיבציה

- הקמת מערך מידע נגיש, רב-לשוני ונוח לאיתור מסגרות רלוונטיות.
- ניהול מסרים פרואטיבי: הבלטת הערך הכלכלי והתעסוקתי של השליטה בעברית.

04

מענים מותאמי אוכלוסייה

- פיתוח "שרוולי קליטה" נפרדים: מסלולי מסלולי זום לצעירים, כיתות קהילתיות לקשישים, ומסגרות נפרדות מגדרית לאוכלוסייה החרדית.
- שילוב לימודי עברית מקומות עבודה גדולים (מענה לחסם הזמן).

הוועדה לקליטת עלייה – תמליל

מספר הוועדה : 8

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : י"ד בתמוז תשפ"ו (29.6.2026)

מזכיר הוועדה בדיון : ישראל בלנקו

שעת תחילת הוועדה : 15:00

שעות סיום הוועדה : 16:00

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת M ג R ים גולד וורק תמלול והקלטה

יו"ר שמואל מרציאנו :

אפשר?

ישראל בלנקו :

שנייה אני אגיד לו, בבקשה כן, כן,

שמואל מרציאנו :

שלום וברכה, ברוכים הבאים. אני פותח את הישיבה מספר 8 וועדת עלייה וקליטה. על נושא השפה העברית. אז אנחנו נמצא איתנו סגן ראש העיר אריה קינג, אדיר שוורץ.

אדיר שוורץ :

שלום.

שמואל מרציאנו :

סגן ראש העיר, סגני ראש העיר, חבר מועצה אריאל גולן, וכל אחד לפי כבודו ומעלתו. אז אנחנו פותחים את ה - , היום התחלנו לדבר על השפה העברית, כמובן שזה אחד מהמחסומים לעלייה, מישהו שמגיע לארץ ואם לא אין לו את השפה, ויודעים כמה השפה חשובה מאוד, אז הוא עושה כבר עין, פני, שאני צריך להתחיל עם דבר תורה, אז אנחנו יודעים שעם ישראל זכה לצאת ממצרים, כן, זכו לצאת מצרים בגלל שלושה דברים שלא, שלא שלנו, זה הבגדים שלהם, השם שלהם והשפה שלהם. אז אחד מהדברים שמאפיין את עם ישראל ואת העם היהודי, זה השפה וכמובן חוץ טכני שהשפה היא משהו חלק בלתי נפרד מהיומיום. אנחנו הולכים למכולת, הולכים לקופת החולים, הולכים לבית ספר, אסיפת הורים, אם אנחנו לא מבינים ולא רואים ולא מבינים מה, מה מהמלמד והמורה רוצה, אז זה קשה, קשה. אז זה דבר שמאוד מאוד חשוב, אנחנו התכנסנו היום, היום כדי להבין איך אפשר לשפר את זה, כאילו אפשר אולי לעשות את זה. הצטרף אלינו גם חבר המועצה יוחנן ויצמן,

יוחנן וייצמן :

בהצלחה.

שמואל מרציאנו :

בוא לשב, כאן.

יוחנן וייצמן :

אני מזיע אחרי ריצה עוד כמה דקות.

שמואל מרציאנו :

אז עדיף, כן תישאר שם. אז, אז כמו שאמרתי, זה דבר מאוד מאוד חשוב וצריך לחשוב איך לשפר את זה. אז אנחנו הילדים, אני רק מהניסיון האישי והניסיון של אנשים, חברים שלי, אנשים שעלו לארץ וזה, הילדים סך הכול הם, יחסית הם, הם נתקע להם, אחרי כמה חודשים כבר נמצאים בתוך ה - , נכנסים בתוך הכיתה קשה בהתחלה, אבל מיד לומדים את השפה. אבל יש הרבה דברים בין אנשים וההורים שבגיל 30, 35, 40 ויותר קשה להם לעשות את המאמץ הזה ללכת לאולפן. יש, צריך לא לשכוח שיש את הלחץ של הפרנסה יש הלחץ של העבודה, ולקחת את הזמן וללכת לקחת את ברצינות את האולפן, זה דבר שמאוד קשה להורים ויש הרבה הורים. אני מכיר אנשים ש - 20 שנה בארץ, 20 שנה בארץ עדיין לא מדברים את השפה בכלל, בכלל הולכים לקופת חולים. קשה להם הולכים לזה, קשה להם עם ילד שמלווה אותם, ממש שזה מסובך להם. אז אנחנו פה כדי לדון ולראות. ויש לנו נתונים שקיבלנו השנה, גם ממשד הקליטה. כמה אנשים, כמה אנשים עושים את האולפן, כמה אנשים מגיעים, כמה אנשים הולכים עד הסוף, מתחילים, יש להם את הרצון, אבל באמצע זה קשה ומפסיקים. אז אתן את זכות הדיבור לפיני, לתת דברי הקדמה, ואחר כך נמשיך עם אווה.

אריאל גולן:

שעלו מאירופה לפני איזה 100 שנה,

שמואל מרציאנו:

מה?

אריאל גולן:

ועדיין לא מדברים עברית, מדברים אידיש, אפשר לקחת אותם לאולפנים גם?

שמואל מרציאנו:

לא, אבל זה השקפתי, זה לא, זה לא שהם רוצים ללמוד, הם רוצים להישאר עם השפה שלהם,

אריאל גולן:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אבל פה יש אנשים שהם כן רוצים, אבל קשה להם. לא, לא, לא הולכים, מנסים, מתחילים, לא, לא הולכים עד הסוף וקשה להם, וצריך לחשוב איך לעזור להם ללכת עד הסוף.

פיני גלינקביץ:

כשאני מתכוון לוועדת עלייה וקליטה, ואני ממש מתכוון לוועדת עלייה וקליטה כל פעם. אז בערך רבע שעה אני גם ככה מתארגן על התכנים המקצועיים, ועוד איזה שעה וחצי אני עובר על פרשת

השבוע. כי אני, אני לא חוזר אחורה ליציאת מצרים. אני מדבר על פרשת בלאק עכשיו ועל השפה העברית, כי זה נראה לי החיבורים הכי מעניינים. וכשאני חושב על זה אז אני חושב איך, איך אלוהים דיבר אל בלעם, באיזה שפה, האם בשפה שהייתה מובנת? איזה שפה זאת הייתה, האם איך האתון שנעצר באמצע הדרך, כבוד הרב, דיבר אל בלעם והסביר לו, למה הוא עוצר ולמה הוא עומד ואיך הייתה התקשורת ביניהם. אבל זה לא רק השפה, כי זה גם הניואנסים התרבותיים וההיבטים השונים והמטאפורות והתרבות שעומדת מאחורי השפה. וכשאנחנו מדברים על קליטת עלייה, לא סתם השפה העברית היא אתגר בקליטה וזה בנוי מכמה דברים. אחד, זה מהקטע של ה - , באמת ללמוד את השפה, וזה אתגר ללמוד שפה, גם כשאתה נכנס, בשעתו, גם כשעבדתי במשרד החינוך, יש שיטות ללמוד שפה לילדים, גם אם זו שפת אם ללמוד שפה כמכלול, שפה כשלם. אתה יודע את המשפטים, אתה לומד את האותיות ואתה מחבר, שיטות שונות מתודיקות שונות, פדגוגיה שונה כדי ללמוד את השפה, אבל השפה היא אתגר. מאחורי השפה יש את הניואנסים השונים, התרבותיים, ולא פעם כשאנחנו מחפשים עובדים, אנחנו אומרים אנחנו לא רוצים רק עובד שמדבר את השפה הצרפתית, הרוסית. אנחנו רוצים או עולה ותיק, מישהו שמכיר גם את ההיבטים התרבותיים מאחורי השפה. ואם אנחנו הולכים לעובד סוציאלי, שאנחנו רוצים שיטפל בנו יעזור לנו, אנחנו רוצים מישהו שידע את המשמעויות ואת התחושות שלנו בשפת האם, ולכן הנושא של השפה העברית זה סופר אתגר וזה ללמוד את השפה וללמוד את מה שקורה מאחורי זה. ואנחנו הרבה פעמים מתייחסים לזה כרמות ג', ד', ה', ו' באולפן, שפה מדוברת וכולי. אני אתן דוגמה נוספת ששמה לנו לא פעם התלבטנו בקליטת עלייה על ההיבט של מי שמכיר את המרכזים, איך קוראים לזה? של הטלפונים ה - , הקול סנטרס, שהציעו אותו כפתרון מדהים לקליטת עלייה. אתה יורד מהמטוס והנה יש לך עבודה בשפה הצרפתית בעיקר, ועולים ידעו שהם מגיעים לירושלים לארץ ויש להם עבודה בשפה הצרפתית, והחיים שלהם התנהלו בקול סנטרס בשפה הצרפתית, והם יצאו החוצה והגיעו לבית וגן ודיברו בשפה הצרפתית, וחזרו למחרת וביום ראשון לא עבדו, והייתה להם משכורת והם לכאורה נקלטו טוב. אבל אחרי שנתיים, שלוש, כשהם רצו לצאת לחיים או להתקדם בעבודה, הם נתקעו, כי אחד מיצו את הזכויות. שתיים, הם לא ידעו כלום בעברית. וירושלים כן מומחית בעניין של עברית. יש לנו, אם בתל אביב יש שני אולפנים גדולים, בירושלים יש לפחות עשרה אולפנים, חלקם בצורה כזאת, חלקם בצורה אחרת, ועברית לומדים לא רק באולפן. חשוב לי להגיד, אנחנו היום נדבר על פרויקט מאוד מסוים ובדיקה וסקר מאוד מעניין שמשרד העלייה והקליטה קידם ועשה, ותיכף נשמע את אווה מספרת עליו. אבל עברית מבחינתנו זה, זה מקום שבו אנחנו יכולים ללמוד את זה בשיחה, בחילופי שפות, בקפה עולה בכל מיני מפגשים שונים כדי לתת את העבודה הזאת, ואת השילוב של העולים, כי בסופו של דבר בלי השפה, קשה לי להאמין שהשילובים הבאים מתקדמים, הנושא של חיפוש עבודה. הנושא של שילוב, הנושא של הבנה, של צרכים של הילדים בבתי הספר ועוד ועוד. אז השפה היא בהחלט אתגר, והיא אתגר מרכזי בקליטה לצד אתגרים נוספים. אבל כשאתה לוקח משהו גדול אתה לא יכול להתמודד איתו אם אתה לא מפרק אותו. והיום אנחנו נעסוק קצת בשפה העברית. ובאמת, תודה למשרד החינוך, ומשרד העלייה והקליטה שהיו שותפים ביחד עם העירייה כאן לבדוק את כל הנושא הזה. ותודה על היוזמה. ואווה, אני מזמין אותך להציג את עצמך בפני הנוכחים ו - .

אווה כהן:

אני אעשה את זה משם, כי אז יהיה קשה להבין. אני אווה, מנהלת את מרחב ירושלים וגם במשרד העלייה והקליטה מחוז ירושלים בדרום. שלום לכולם. אני מכירה את רוב האנשים. סקר עברית, דובר פה רבות על העברית, אנחנו לא מחדשים פה שום דבר. אני רק אספר לכם אנקדוטה. אני עסקתי הרבה בשנים האחרונות בתחום התעסוקה והוזמנתי לדבר בהרבה מאוד פורומים של עולים על נושא תעסוקה. עכשיו אפשר לדבר על תעסוקה 5 שעות, ואני תמיד התחלתי בלהגיד, אני יכולה לשבת פה ולדבר חמש שעות. אספר לכם על שוק העבודה הישראלי, על הנטיות, על המקצועות, על הכרת תארים, על מה שאתם רוצים. אבל יש שלושה דברים שאתם חייבים לעשות אם אתם רוצים להשתלב תעסוקתית. הראשון הוא ללמוד עברית. השני הוא, ללמוד עברית, ללמוד עברית והשלישי הוא,

דובר לא מזוהה:

עברית.

אווה כהן:

כלומר בסופו של דבר כדי שאנחנו נדבר על קליטה תעסוקתית, קליטה, אפילו בכל מה שקשור למנגנוני חינוך של הילדים. אגב, אנחנו באמצע משרד העלייה והקליטה, אנחנו באמצע ועדות כאלה (לא ברור) לכל מי שמכיר את התוכניות האלה מדובר בתוכניות עבור ילדים עולים בבתי ספר. אנחנו רואים את הקושי של השפה, ההתמודדות של ההורים, גם מערכת החינוך וסוגיית העברית הוא נושא בעייתי. עכשיו זה תופס את אוכלוסיות העולים השונות באופן שונה, אנחנו נדבר על זה. ואחרי שאמרנו את כל זה, הדבר הראשון שאמרנו אנחנו משרד העלייה והקליטה. זה קודם כל לבדוק את עצמנו, בסדר? לבדוק את עצמנו בכנות וביושרה, ולהגיד אם לא יודעים עברית עדיין העולים והם מתקשים, והמשרד שם כל כך הרבה תשומות, כל כך הרבה פתרונות באולפנים ציבוריים, באולפנים פרטיים ותקציב למשרד החינוך, ותקציב לכל מיני אולפנים פרטיים, והיו אינסוף ועדות בכנסת כדי לאשר אולפנים פרטיים, למרות שהיו כל מיני גישות, ועדיין אנחנו רואים שיש קושי. רגע, נעשה בדיקה. וכשאמרנו נעשה בדיקה, נעשה בדיקה, פיילוט במקום אחד, ובחרנו את ירושלים, כי מצוין תצא תורה. ואנחנו נרצה שמכאן, מעבר לכמות באמת זאת עיר קולטת עלייה מוונת מאוד, מאוד מגויסת. עצם הנוכחות פה היא פשוט היא אמרה רמיזה מאוד גדולה לחשיבות שיש לעיר הזאת לקליטת עלייה, ולכן החלטנו קודם כל לבדוק את ירושלים. ומה גילינו? עשינו קודם כל בדיקה לגמרי כללית, לקחנו, זה לא בדיקה מדגמית, זה בדיקה סטטיסטית של אחד על אחד. לקחנו את כל העולים שעלו בחמש שנים אחרונות, ובדקנו מי מהם למד, למד עברית או על ידי אולפן ציבורי או על ידי אולפן פרטי. בשני המקרים זה עובר דרך המשרד. כלומר, אנחנו יכולים להגיד על זה איזה שהוא נתון. כמה לדעתכם עולים באחוזים? זרקו, מממשים את הזכאות, אני מזכירה לכם, הם לומדים זכאות 500 שעות על ידי משרד החינוך אולפן מלא, ללא תשלום. הם מקבלים 5000 שקל באולפן פרטי ללא תשלום, למעט לפעמים דמי הרשמה של 200 שקל. לדעתכם כמה אחוז למדו עברית?

אריה קינג:

10%.

שמואל מרציאנו:

15.

אווה כהן:

15?

אריה קינג:

10.

אווה כהן:

10? אתם קרובים, 17%. 17%, שבעה עשר אחוז בטח מתקן אותי פה מורה לעברית. עדיין אני יש לי זכות עולים חדשים, עדיין אז אני. אבל,

דובר לא מזוהה:

הקלות.

אווה כהן:

שבעה עשר אחוזים. אכן. עכשיו אנחנו אומרים לעצמנו רגע, כאילו תבינו, יש מחלקות שלמות שעושות את זה משרד העלייה והקליטה של לבחון עוד איזה אולפן, לפתוח עוד כיתה של אולפן ציבורי. יש מכרז של החברה למתנ"סים עכשיו שאמון לפתוח בכל מקום שיידרש, לפתוח, שום מקום לפתוח מקום פיזי כדי לשים, רק אחד מחמישה זכאים, תיכף, תיכף, אחד לחמישה זכאים לומד עברית? אמרנו, לא יכול להיות, משהו פה לא עובד. זאת אומרת, לא יכול להיות שיש כזה חסם לעברית שיש לכאורה מענה, יש מענה, ובעצם יש בעיה.

אריה קינג:

לא, אבל השבעה עשר אחוז זה מתוך ה - 100 אחוז שעולים. נכון?

אווה כהן:

זה מתוך המאה אחוז עולים בחמש שנים האחרונות.

שמואל מרציאנו:

חמש שנים אחרונות,

אריה קינג:

כן, אבל קודם כל, זה לא, המאה אחוז זה כולל את הילדים בני ה-7 ו-3?

אווה כהן:

לא,

אריה קינג:

אז שאלתי, זה מעל גיל 18, מה?

דוברת לא מזוהה:

כן,

אווה כהן:

זה רק מי שהוא, אנחנו קוראים לו בר – השמה.

אריה קינג:

כן.

אווה כהן:

אנחנו לקחנו מגיל 18 עד גיל 65.

אריה קינג:

אוקי, אבל גם שם, גם שם יש הרבה עולים שמגיעים עם עברית.

שמואל מרציאנו:

בדיוק, זה מה שרציתי להגיד. הציבור החרדי,

אריה קינג:

יש לא מעט.

שמואל מרציאנו:

מגיע עם העברית,

אווה כהן:

בוא נראה,

שמואל מרציאנו:

לא יודעים,

אריה קינג:

יש לא מעט.

שמואל מרציאנו:

אני גם למדתי פה, למדתי,

אווה כהן:

אתה צודק, אז בוא נראה יש התייחסות, אתם תסתכלו,

אריה קינג:

לא, אני אומר ה - 17 זה מתוך ה - , מתוך המאה אחוז שבין 18 ל - 60,

אווה כהן:

כן. מאה אחוז. לא לקחנו את כל, לא שמנו שם את הכול,

אריה קינג:

השאלה, כמה באמת.

אריאל גולן:

לא צריך (לא ברור).

אווה כהן:

אנחנו אומרים,

דוברת לא מזוהה:

תראו את כל הנתונים.

אריאל גולן:

יש הרבה עולים (לא ברור).

אריה קינג:

אוקי,

אווה כהן:

לא, זה לא. אתם קופצים למסקנות, אבל יש פה סקר.

זיוה אברהמי:

אני רוצה לשאול לפני כן, מדדתם האם זה אנשים שבאו בקליטה ישירה? כי בתוך האולפנים שיושבים בתוך מרכזי הקליטה של הסוכנות היהודית יש מאה אחוז, כי אין אפשרות לא ללמוד באולפן.

אווה כהן:

אנחנו כמובן,

זיוה אברהמי:

זה חלק מהתוכנית. אז אצלנו זה מאה אחוז.

דוברת לא מזוהה:

הם בתוך ה – 17,

אווה כהן:

גם סופרים את האנשים האלה.

אריה קינג:

בתוך ה – 17.

זיוה אברהמי:

איך?

אווה כהן:

תארי לך, שבמדגמים שלנו,

זיוה אברהמי:

אתם סופרים או לא סופרים?

אריה קינג:

כן, כן,

אווה כהן:

סופרים, בטח שבמדגם שלנו, אולפן לציון בפנים.

אריה קינג:

בתוך ה – 17,

אוה כהן:

אולפן לציון זה,

אריה קינג:

מי שלא באולפן, זה עוד 2% כנראה.

דוברת לא מזוהה:

מה לעשות?

זיוה אברהמי:

ובדקתם כמה זמן? כי יש כאלה ש - לא לוקחים את זה בפרק?

אוה כהן:

אז זו שאלה מצוינת, שאלה מצוינת והיא היא זו שמביאה אותנו לחקור את כל זה. למשל, אנחנו יודעים שנתנו וואצ'ר, יודעים, כתוב בתיקי שיר. אני יודעת שהוא סיים, פחות. יושבת פה שירה והיא תספר.

זיוה אברהמי:

אולפן שהוא סיים.

אוה כהן:

ומיטל, שהיא תספר לי, עד כמה זה קשה גם. למה? כי עולים הרבה פעמים הולכים חוזרים, הולכים חוזרים. האם אנחנו יודעים לתת נתון אמיתי על מי שבאמת סיים בהצלחה? לא מספיק. בסדר, זה מביא אותנו לעשות מחקר שהוא לפניכם. יש פה רק תקציר מנהלים. אני אציג את העיקרי אבל לפני שעשינו את הסקר הזה, התיישבנו כולנו בעלי תפקידים, משרד החינוך, שירה הייתה שותפה מלאה. כמובן שרשות הקליטה על כל גווניה עם אלה ובאמת ועם עינת ופיני וגלית באמת שאלנו את עצמנו - מה נכון לשאול? מה אנחנו שואלים? מה מעניין אותנו? מה מעניין אותנו? מה אנחנו רוצים לדעת? מה לדעתכם שאלנו את העולים?

שמואל מרציאנו:

למה לא, למה לא עושים?

אווה כהן:

למה לא. עוד שאלה אנחנו שואלים אותו, אולי אתה יודע עברית, מה רמת העברית שלך לפני זה? זאת אומרת האם אתה ידעת עברית לפני זה? שאלנו גם, כמה פרמטרים שקשורים לאקדמיה. כמובן מאיפה אתה מגיע, כי אנחנו רוצים רגע לראות קבוצות אוכלוסיות, מה זה אומר. ובעצם אפיינו שאלות, שיסייעו לנו לתת איזה שהוא כיוון. אז באמת עיקר השאלות היו מהי רמת העברית שלך, האם אתה רוצה ללמוד עברית, זה חשוב לך ללמוד עברית? נתון סופר משמעותי, שאתם תראו בסקר. האם זה חשוב לך ללמוד עברית, אתה חושב שזה חשוב? מה מפריע לך? או לחלופין, מה יסייע לך, יסייע לך ללמוד עברית. ועוד שאלנו - מה אתה חושב ש - אתה, מה אתה חושב שהרמה שלך בעברית? לא ברמה האקדמאית. איך אתה מסתדר? איך אתה תופס את עצמך למול החשיבות הזאת של העברית. ואז הגענו לסקר, אפשר בבקשה להעלות אותו. אני אציג פה את התקציר מנהלים שלו. קבוצת הנשאלים היא בערך של כאלף איש, מתוכם 726 משיבים דרך פתרונות דיגיטליים, כל מיני לינקים, כן בדיוק, על הלינקים,

דובר לא מזוהה:

את רוצה שאני אעביר לך פשוט תגיד.

אווה כהן:

כן, כן, אין לי הרבה שקפים. אתה יכול להעביר. יש לי גם פה את ההארד - קור, וגם שאלנו את האוכלוסייה החרדית, שהיא חלק נכבד מקבוצות העלייה פה בירושלים, ויש לנו שם 160 משיבים. כמובן שזה סקר טלפוני, עם יותר שיתוף פעולה, פחות שיתוף פעולה, אבל ללמדנו שהיה פה סקר, שניסה לתת איזה שהוא מידע על כל הגוונים, זה היה בשפות רוסית, אנגלית, צרפתית, ספרדית ועברית. זאת אומרת, לקחנו ייצוג של האוכלוסיות שיש לנו בעיר, ושאלנו שאלות. אפשר לעבור בבקשה. כשאנחנו מסתכלים על כלל המדגם, כ - 81 אחוז מכלל כל הנשאלים, מייחסים חשיבות רבה ללימודי השפה, זאת אומרת 4 מ - , 4 מ - , סליחה, 8 מ - 10 אומרים - זה חשוב, בסדר? אבל בסוף רק 17% לומדים. אבל אומרים - זה חשוב, זה חשוב לנו. יש פה פרדוקס, מעניין הוא להסתכל שדווקא באוכלוסייה שנמדדה בעלי טלפונים כשרים, אז 45 אחוז ציינו את העברית כמוקד חשיבות,

שמואל מרציאנו:

למידה עברית.

אווה כהן:

בוודאי, רואים חשיבות רבה בלימודי עברית.

שמואל מרציאנו:

בגלל שהם יודעים.

דובר לא מזוהה:

הם יודעים מה.

אווה כהן:

אנחנו גם אומרים, כשאנחנו אומרים שהם יודעים, אבל זה, זה לא רק. אגב, גם צריך להגיד בכנות, שאתה מכיר את זה. ניסינו לא אחת לעשות אולפנים. לעדה יש שליטה, בוודאי, הם מגיעים עם פור מאוד גדול בכל מה שקשור לשליטה במקראות ובשליטה בשפה העברית, בקריאה ובהבנה. אבל בסוף מפה ולדבר ביום יום, יש כאלה שזה עדיין מאד קשה להם, ובטח באוכלוסיה הצרפתית. אנחנו מכירים מצוין כאן, אנחנו רואים את זה ובטח ובטח לאור העובדה ניקח אתכם אוכלוסייה האמריקאית שזו אוכלוסייה מאוד קהילתית. הם בכלל נשארים בתוך עצמם, ואז שם בכלל מה שקורה בבית המדרש ובבית המדרש ומתנהל בשפת הקודש, אבל מה שבחוץ מתנהל באנגלית וחשיבות לימוד השפה העברית, הוא כאמור פחות מחמישים אחוז חשוב. מכלל המדגם כ - 60 אחוז מדווחים כי רמת העברית שלהם בינונית ומטה. מי לדעתכם חושב שרמת העברית שלו היא הכי גבוהה בעיר?

זיוה אברהמי:

הצעירים.

אווה כהן:

לא, זה בקבוצת שפה, שפה דוברי שפה.

זיוה אברהמי:

צרפתים?

לורה ורטון:

דוברי ספרדית?

אווה כהן:

הצרפתים 59% תפסו את עצמם שולטים בשפה הצרפתית.

זיוה אברהמי:

כן, אבל הם רובם באים עם עברית עוד לפני כן.

אווה כהן:

נכון, הם באים.

זיוה אברהמי:

אצלי בכל אופן, באו,

אוה כהן:

נכון,

זיוה אברהמי:

הצרפתים מדברים את העברית.

אוה כהן:

נכון, ועדיין זיוה, אנחנו יודעים.

שמואל מרציאנו:

הם לומדים בצרפת,

אוה כהן:

שהם לא מספיק מסיימים אולפנים ויש שם קושי, ומצד שני הם באים עם (לא ברור), שאי אפשר להתעלם ממנו.

זיוה אברהמי:

דוברי הרוסית.

אוה כהן:

בוגרת בית ספר דתי בצרפת אני ידעתי לקרוא רש"י ולא ידעתי להגיד שלום, בסדר, אז כאילו, אין מה לעשות, אתה לומד את שפת הקודש, אתה לומד אותה הרבה יותר במסגרות הקודש בצרפת. אבל בסוף להגיד ש - 60 אחוז מהצרפתים בעיר מדברים טוב עברית, זה יהיה היסחפות כללית, אבל אנחנו זורמים איתם, זה אופטימיות, היא חשובה. האמריקאים חשובו.

אריה קינג:

העיקר שישארו.

אוה כהן:

קצת פחות, שיבואו, שישארו ויבואו. האמריקאים קצת פחות. קבוצת דוברי הספרדית והרוסית, ראו את עצמם חלשים יותר בשליטה. מהקבוצה החרדית כ - 50 אחוז מדווחים על שליטה בינונית ומטה בלבד. שימו לב, 50% מהנשאלים בטלפונים כשרים דיווחו על עצמם כשהם מדווחים על שליטה של 50% ומטה, סליחה כבינונית ומטה. מה זה אומר? שחצי מהם חושבים שהם לא מספיק

שולטים. מצד שני, בנתון שלפני זה, חצי מהם חושבים, שזה לא מספיק חשוב. בסדר? אבל זה שוב זה קשור? אני חושבת שזה קשור לאופן החיים, לעצם ההתמודדות שלהם ביום יום. שאולי מצריכה פחות עברית יומיומית, אבל בכל מקרה ככה זה נראה. כ - 51% מהנשאלים סיימו אולפן בהצלחה. עכשיו זה חשוב, להגיד כי אתם תראו שיש להם הרבה דעות על מה שקורה באולפן, אבל בסוף רק 51% מהנשאלים, 51% סיימו, אבל זה לא מעט. בסדר, יכול להיות שיש בסקר הזה אנשים שהתייחסו לשאלות פדגוגיות ולכל מיני עניינים בלי שהם בכלל למדו באולפן, אבל זה עדיין חשוב, כי מה זה אומר? שהם ניזונים מדברים שנאמרו, שהם ניזונים מהלך הרוח בעיבוד, ולכן זה גם חשוב. בקבוצה החרדית.

עינת בן יהודה:

אבל זה אומר עוד משהו.

אווה כהן:

כן,

עינת בן יהודה:

51% מהמשיבים בסקר זה לא מכלל אלה שלא הולכים לאולפן.

אווה כהן:

המשיבים,

עינת בן יהודה:

זה אומר שחמישים אחוז היו באולפן, רואים בזה חשיבות ועדיין ענו על הסקר, ו - 50%, ענו על הסקר גם אם הם היו באולפן זה אומר שהם רואים את החשיבות של זה בדיוק.

אווה כהן:

וגם הם מעידים על זה ש - 81% שזה חשוב להם, והם גם מעידים על זה ש - 60% שהם לא שולטים, כן זה את מבינה? יש פה דיסוננסים, שאנחנו לא יכולים לחיות איתם בשקט. והקבוצה החרדים כ - 92% לא למדו בכלל באולפן, וזה גם מביא אותנו לשאלה למה. והשאלה הראשונה שאמרנו. התשובה הראשונה שאמרנו, באמת הם מגיעים עם רקע מספיק, אבל זאת לא כנראה התשובה. אולי פשוט כי אין מסגרות תואמות, אולי אין מסגרות תואמות, מגדריות, תואמות בשעות תואמות בתרבות, ואנחנו בהחלט חשבנו על זה שזה משהו שצריך לדבר עליו, וכן להיות מסוגלים להעמיד מסגרות שתואמות לכלל האוכלוסייה. אז בוא רגע נעבור שקף, ואנחנו קצת נתייחס לחסמים שהעידו אנשים שנשאלו. תראו את הנתון הזה מבחינת חסמים פדגוגיים כ - 30%, 30% זה המון, 30%, אחד מתוך שלוש ענה ששעות לימוד הן נוקשות, יש חוסר גמישות במסגרות הזמן, שמונע השתלבות כאן אני רוצה להגיד מילה על המילה הזאת, בסדר? על הדבר הזה וגם על הנושא הבא. בכלל, על כל (לא

ברור) הפדגוגית, עוד כ – 24%, רבע חושבים ששיטות הלימוד תיאורטי מידי, לא מקנה כלים פרקטיים ליומיום. ויש גם סוגיית הכיתות ההטרוגניות. יש פערים ברמות, בגילאים בתוך הכיתות שמעכבים את ההתקדמות, זה כל הצד הפדגוגי, בסדר? זה הרבה מאוד אנשים, הרבה אנשים שליש ענו שהמסגרת לא מתאימה, עוד 25 חזרו, רבע חושבים שהשיטה לא מתאימה, כשאנחנו משקפים את זה למשרד החינוך. שירה יושבת פה ואני ביקרתי באולפן ונפגשתי עם כל המורים של אולפן בית העם. והם אומרים לי, אבל אנחנו גם התחדשנו, גם אנחנו עושים גיוון, גם אנחנו מאפשרים, איך יכול להיות?

רננה אריאב:

אני רוצה לשאול רק שאלה, האם ה - , זה הנתונים האלה זה מתוך אלה שהיו באולפן או?

אווה כהן:

אנחנו לא נדע, זה מתוך כל הנשאלים, ומתוך כל הנשאלים, אנחנו יודעים בוודאות ש – 51% סיימו את האולפן, זה עדיין לא מלמד אותנו כמה עשו אולפן, יכול להיות שיש עוד אחוז גדול שהוא התחיל ולא סיים, או שהוא בכלל לא התחיל. ועדיין, מי שמצא לנכון לענות על שיטות פדגוגיות, אנחנו רוצים להאמין שהוא יושב באיזה כיתה, יום או יומיים, ולכן נקודת ההנחה היא שרוב העונים על הסקר הם אנשים שהשתתפו באולפן בכמות זו או אחרת, כשאת יודעת כבר ש – 50% סיימו.

מיטל נקר:

אווה, מה ההגדרה של סיימו?

זיוה אברהמי:

סיימו בהצלחה את המבחן,

מיטל נקר:

500 שעות או הם עשו מבחן?

אווה כהן:

הם העידו על עצמם, הם העידו על עצמם שהם סיימו אולפן שמלא.

מיטל נקר:

של (לא ברור) שיש למשרד החינוך.

אווה כהן:

כן, בסדר. אז באמת אנחנו עשינו את השאלה הזאת.

לורה ורטון:

רגע, אז,

אווה כהן:

אם בצד אחד מי שהשתתף רואה את זה בצורה מסוימת והשטח מדבר על משהו אחר לגמרי. אז שוב יש לנו פעם ראשונה, משהו פה לא עובד, או אם זה בהנגשה או בתוכנית עצמה, משהו פה לא עובד. הרי אם לא זה לא היה קורה. עכשיו אני ישבתי והתרשמתי ואני רואה ואני שומעת גם, על האכזריות שלה, של אכזריות והחשיבות של האולפנים הציבוריים. אגב, שהם יותר רציניים מאשר האולפנים פרטיים, כי קודם כל הם 500 שעות, הם על ידי מורים מדופלמים של משרד החינוך. יש לזה משמעות, יש לזה חשיבות. חלקנו הגדול פה אני מניחה בוגרי אולפן ציבורי אנחנו מכירים. אז אנחנו מכירים את החשיבות. ועדיין, משהו בקלט לא מתקבל, בסדר? ויש כמובן את כל החסמים האישיים והחסמים האישיים הם ברורים. איזה חסמים אישיים אתם הייתם חושבים שהם יענו אנשים? איזה חסמים יש להם זמן?

לורה ורטון:

זמן.

אווה כהן:

זמן בגלל.

שמואל מרציאנו:

לחץ היום יום.

לורה ורטון:

לחץ כלכלי.

אווה כהן:

לחץ כלכלי,

לורה ורטון:

מתנגש עם הזמן.

אווה כהן:

ילדים, ילדים קטנים. מה עוד?

רננה אריאב:

יש כאלה שגם חושבים שהם לא ילמדו גם בחיים.

אווה כהן:

וזה מה זה אחוז קטן שאומר - אני לא אצליח. נכון, מגיע אחוז בעיקר בגיל מסוים שאומרים, סליחה,

דובר לא מזוהה:

גדול עלי.

אווה כהן:

"גדול עליי" ואז הם הולכים לתחום היזמות, ושם בכלל יש לנו שם משברים אחרים. זה בעיה, אז זה בעיה, תעסוקה, הרבה אנשים אומרים אנחנו עם סל הקליטה לא יכולים להתקיים, למרות שסל הקליטה של משרד הקליטה מנסה לתת כמה שיותר, אבל בסוף בואו נודה על האמת, במדינת ישראל להתקיים מסל קליטה זה די, זה צריך לבוא או עם כסף בכיס או עם הרבה אמונה והרבה כוח רצון והמתנה והתמדה. ולכן הרבה אנשים יש להם בגלל מצוקה כלכלית או איזה שהוא צורך תעסוקתי, מוצאים את עצמם בקושי. בסדר? בגלל זה כ - 31% מהנשאלים, זה שליש העונים, קונפליקט תעסוקתי, חוסר היכולת לשלב במקביל עבודה במשרה מלאה ולימוד, בסדר? נטל כלכלי, קושי לממן מחיה בתקופת הלימוד. זה היה בולט במיוחד בקרב דוברי רוסית, ודוברי ספרדית. ועוד נתון שהוא חייב לעניין אותנו ושהוא חייב להדליק לנו נורה, 14% ענו מרחק וניידות, מה אומרים הירושלמים? שאם כל האולפנים שיש בעיר הזאת, ברוך השם יש, עדיין הם לא מספיק קרובים להם כדי שילכו ללמוד, 15% זה לא זניח. בסדר? זה מה שעולה מתוך הסקר הזה. ועוד פערים למשל פער מידע של 21% מהנשאלים, 21% נשאלים שיש להם חוסר מידע נגיש. זאת אומרת שהוא לא מונגש להם. הרבה פעמים אומרת לי מיטל, נפגשנו, אומרת לי - מגיעים אלי עולים ואומרים לי - לא ידענו עליכם. עכשיו אני אומרת לה - את יודעת, כשכל עולה שמגיע ליועץ קליטה, כל עולה שמגיע לפרויקט או מסתמכים על האולפנים מה האיכות, דברים שאומרים, היא אומרת לי - לא, כי כאילו לא ידעו, לא ידעו עלינו. משהו בהנגשה לא עובר, משהו בהנגשה, לא מתחיל, לא מצליח להגיע. עכשיו זה לא אחד ענה, זה 21%, וגם אשליית המסוגלות, תפיסה בעיקר אצל דוברי אנגלית, ודוברי הצרפתית, דיברנו על זה, שבעברית הנוכחית מספיקה להם, הם מסתדרים, הם יש פה, יש פה קבוצה נכבדת שאומר - מה שאני יודע מספיק לי. אבל זה קצת בהתנגשות לזה שזה היה לו נורא חשוב, אבל אומרים - הנה זה מספיק. בעיקר הצרפתים והאמריקאים שהם רואים את עצמם שולטים.

זיוה אברהמי:

רציתי לשאול וגם להעיר, שאחד הדברים שחסרים זה נגישות, אבל לא נגישות גיאוגרפית. האם אנחנו נותנים מענה לאוכלוסיות, שאם זה חברה עם מוגבלויות מסוימות, של כיסאות גלגלים ושל קשיי למידה, הפרעות קשב וריכוז, אני לא חושבת שבכל האולפנים יש את המענים האלה.

פיני גלינקביץ:

שירה תכף תגיב על זה.

אווה כהן:

קודם כול שירה תכף תתייחס, התשובה היא - כן, אבל ככל הנראה יש לנו עוד מה לעשות שם. בסדר? יש לנו. לא דיברנו על הנגישות הזאת פה, אבל כן, גם בזה יש לנו מה לעשות. אז אם אנחנו, אם אפשר לעבור טיפה,

לורה ורטון:

אפשר רק עוד שאלה,

אווה כהן:

להסתכל,

לורה ורטון:

סליחה, לפני שעוברים, כתוב קונפליקט תעסוקתי 31%, ואז נטל כלכלי, זה שני, זאת אומרת אתם מתייחסים לזה לשני דברים שונים?

זיוה אברהמי:

כן,

אווה כהן:

כן.

לורה ורטון:

ואם כן, מה?

אווה כהן:

כן, הם קשורים.

לורה ורטון:

כלכלי,

אווה כהן:

כן, כי הם קשורים. יש אנשים שהתמזל מזלם והם נכנסים להזדמנויות תעסוקתיות, איך שהם מגיעים. ואני אומרת לך אני כמלווה עולים הרבה מאוד שנים, ובמיוחד בתחום התעסוקה, אם

קיבלת עבודה לך על זה. לך על זה קודם כל הנחת רגל בעולם התעסוקה, וגם השתפרת בעברית. בעבודה לומדים עברית, בסדר? ונקלטים, נקלטים גם בחברה, אם אתה קיבלת עבודה, לך על זה. זאת אומרת, אתה לא בהכרח, בהכרח יש, יש לינקינג, אבל אתה לא בהכרח פונה ישר לתעסוקה, רק בגלל בעיות כלכליות. אני אגיד לך, אני אתן לך דוגמה. את יודעת, היינו בצרפת בירידים, בירידים (לא ברור) מוביל, ופגשנו שם בן אדם, אפס כוונות עלייה, חלומות, חולם על ציון. ואני רואה שבפרופיל שלו הבן אדם תותח במטרו, במטרו, בדיוק התחיל פה רכבת קלה, תותח תותח ואנחנו עבדנו אז עם מעסיקים בין היתר לרכבת הקלה. מפה לשם, תוך שלושה חודשים הבן אדם ישב בעמדה בכירה פה בירושלים. הוא לא ידע עברית, הוא לא התכוון לעלות, הוא עלה עם כל המשפחה שלו והלאה, זה גם תעסוקתי, הוא עכשיו לא באולפן, הוא במשבר תעסוקתי בקונפליקט תעסוקתי מאוד גדול, אבל יכול להיות שהרבה פעמים הבעיה היא כלכלית, ואנשים חייבים לעבוד, בדרך כלל זה הולך להיות עבודות מחיה, וזה הולך להיות עבודות כאלה ולכן הפרדנו. יש סוג של קשר בין השניים, אבל, אבל זה לא בהכרח, בסדר? הקונפליקט תעסוקתי הוא לא תמיד נולד בהכרח,

זיוה אברהמי:

אבל בסוף זה כן מוכרח להשתלב תעסוקתית, שהוא בסוף הופך להיות כלכלי.

אווה כהן:

אז אם נעבור רגע הסתכלות על,

פיני גלינקביץ:

אני רוצה רק להיות האיש ה - , עם לוח זמנים, אנחנו בערך עד 5 וחשוב לנו לשמוע את,

זיוה אברהמי:

4,

פיני גלינקביץ:

עד ארבע, ויש וועדת תיירות. שיושבת ראש הוועדה נמצאת פה.

זיוה אברהמי:

כן,

פיני גלינקביץ:

כן, כדי שנשמע גם אותה.

אווה כהן:

אני מסיימת עוד 3 דקות. אם תרצה רק התייחסות פה רגע, בשקף האחרון, אם אתה יכול להעביר. בשקף, אז קצת הסתכלות, אז בקרב דוברי הרוסית, אגב שום דבר פה לא מפתיע אתכם. הכול אתם יודעים, מכירים היום. בקרב דוברי הרוסית אנחנו רואים מוטיבציה גבוהה ואנחנו נראה עיכוב בשל חסמי זמן, זמן פנוי וקושי כלכלי. אנחנו רואים את זה. אצל דוברי צרפתית ואנגלית, אנחנו מבינים שיש תפיסה של חוסר צורך מבחינתם הם יודעים מספיק וגם הם מאוד ביקורתיים כלפי השיטה. נגיד שהם מאוד ביקורתיים, נקודה. בסדר? לא, אנחנו רואים את זה גם אצלנו, אצלנו כשאנחנו יש סקרי שביעות רצון, הכי ביקורתיים זה דוברי צרפתית, דוברי אנגלית. בסדר? יכול להיות שזה מהמקום שהם מגיעים, הם היו רגילים לסטנדרטים אחרים, בטח שבטח בצרפת כשזה קרה זה בכלל הסטנדרט הסוציאלי, הוא הרבה יותר מפותח, אז הם מגיעים עם גישה הרבה יותר ביקורתית. בציבור החרדי אנחנו נראה שיעור למידה אפסי במסגרות הרשמיות, ובגדול יש חוסר אמון במערכת הכללית, המערכת, היא לא מותאמת, היא לא מותאמת עבור (לא ברור), זה משהו שצריך לתת עליו את הדעת. וכמובן פילוח גילאים צעירים עד גיל 25 ילמדו תוך כדי עבודה. מבוגרים 56 פלוס מחפשים כאלה. אז לסיכום, אם אנחנו רגע נשים את השקף האחרון, אז, אז זה נשמע מאוד מאוד obvious, כשאנחנו אומרים, אנחנו מסכמים אז אנחנו נרצה להעמיק את כל מה שקשור ללימוד, לפדגוגיה לשיטות נרצה מסגרות אחרות, יותר גמישות.

שמואל מרציאנו:

יש כפתור.

זיוה אברהמי:

זה לאמצע, זה לצעירים.

דובר לא מזוהה:

אני מסמן לו, בסדר, בסדר. יעלה, אנחנו מכבדים גם את התיירות. אמרתי לו.

אווה כהן:

אז אני ממש מסיימת, אני אתן לשירה להתייחס. סוגיית הגמשת המסגרת, היא סוגיה שעלתה פה סוגיה של הנגשה של מידע, ומענים מותאמי אוכלוסייה, אין אוכלוסייה שפתית, אבל גם קהילתית, ראינו שיש שם עוד הרבה עבודה. אחרי הדבר הזה נפגשנו, נפגשנו להיבהל מהנתונים ואמרנו כמה מפה לא עלו. הרבה מאוד הצעות מאוד מעניינות. למשל, דרך הפלטפורמה הכול כך עשירה של המינהלים הקהילתיים, למשל, לראות איך אנחנו מצמידים לאולפן פתרון לילדים. נגיד, במינהל הקהילתי יש איזה חוג בייביסיטר לילדים. כמו שהיה פעם בסטודיו סי, מי שזוכר ולעשות כל מיני מסגרות, חשבנו על הרבה מאוד דברים, יצא הסיכום מסודר שלי, הרבה רעיונות, ובסוף גם החלטה לעשות האקטון גדול, שהוא יביא עוד דעות. אבל להגיד לכם שכל מה שהעלינו באמת אני אומרת את זה, הוא בסכומים אפס, כי מי שחושב שהסיפור עכשיו זה לצאת במסעי פרסום בקידום ממומן אז הוא לא הבין את האירוע. יש הרבה מאוד דברים שאפשר לעשות in house דרך איגוס משאבים

שלנו, דרך הבנה של משאבים שלנו, במיוחד דרך זה שכל השחקנים פה לגמרי מחויבים, מחויבים, לא רק שהם מחויבים, הם גם בתוך זה מרצון ולא ממקום של. תראו, בואו אנחנו שמנו פה לעצמנו זרקור לא משהו. כן, בסדר, לא נורא,

לורה ורטון:

אנחנו משתפרים.

אווה כהן:

משם אנחנו חייבים להתקדם, ויש לנו את האפשרות לעשות את זה. זהו, אלו היו העיקרים. אני מניחה שיש דברים שלא הפתיעו אתכם, אבל היה מעניין להסתכל גם יש אגב, אם תרצו, יש את הסקר השלם. הוא מאוד עשיר עם הרבה מאוד מידע, מי שרוצה אני אשמח להעביר לכם, וזהו. תודה רבה.

שמואל מרציאנו:

תודה רבה. אווה.

דובר לא מזוהה:

תודה רבה.

שמואל מרציאנו:

שירה, איתנו?

שירה הוכשטיין:

שלום. אז נעים מאוד. סליחה שאני ככה בזום ולא איתכם. אני מתנצלת אבל נבצר ממני. אני כן רואה שיש שם ייצוג נכבד שלי עם שלושה מנהלים שלי, עם ודים של אולפן מורשה, דולי של בת אולפנה, ומיטל של בית העם. ואני חושבת שבעצם שלושת המנהלים האלה ממש מראים סוגים שונים של אולפנים שיש לנו בעיר ירושלים. אני חושבת בלי לבדוק את זה, אבל נדמה לי שאנחנו העיר שיש לה פריסה הכי נרחבת עם סוגים שונים של אולפנים,

דובר לא מזוהה:

לגמרי.

שירה הוכשטיין:

ממש אולפן, כל אולפן הוא לקבוצה מסוימת של אוכלוסייה, אם זה מבחינת גיל, אם זה מבחינת אפיון. יש לנו לפחות ארבעה אולפנים שיש להם כיתות ערב. אם דיברנו על גמישות מבחינת שעות, שעות אז יש לנו אולפני ערב. יש לנו אולפנים, כמו שאמרתי לקבוצות מסוימות, יש לנו אולפנים

לסטודנטים צעירים עם פנים לאקדמיה. יש לנו כמובן את הציון, שאני רואה את זיו שם, סוגים שונים של אולפנים שבאמת כל אחד מהם מנסה לדייק כמה שיותר לקבוצת אוכלוסייה שמתאימה לו, תוך כדי שאווה דיברה כמעט על כל דבר שהיא אמרה היה לי משהו לענות, אבל כמובן שנשמרה לי הזכות רק לענות ככה בסוף, אז אני לא עונה דבר דבור על אופניו, אבל אני חושבת שבאמת קודם כל להגיד ש - 51 השתתפו ב - , למדו באולפן ומתוך זה להסיק על שיטות לימוד של האולפנים, זה קצת בעייתי. אולפן מורשה מלמד בסגנון מאוד ייחודי, בית העם מלמד בסגנון יותר מסורתי, יותר רגיל ובית אולפנה הוא איפה שהוא באמצע, אז אפילו שלושת האולפנים האלה יש להם סגנונות למידה שונים. לא רק שהציבור הוא שונה, בית אולפנה, דולי היא, יש לה, מה שנקרא אולפן מגדרי, נשים חרדיות. אנחנו ניסינו, ראינו את המספרים של האנשים שמשתתפים בסקר. אנחנו ניסינו שוב ושוב לפתוח כיתות לגברים חרדים. זה לא פשוט, לא קורה, הם לא מגיעים, ודולי בדיוק סיפרה לי היום או אתמול, דולי שהיא שאלה אחת מהנשים החרדיות - האם בעלך יסכים לבוא לאולפן? היא אמרה לה - בשביל מה? היא פשוט צחקה. בשביל מה? הוא לומד בחיידר, הוא לומד בכוילל בשפה שהוא למד בחו"ל ואין צורך. הכול בסדר, הוא מסתדר ממש בסדר. אז אני חושבת שיש עוד מה לעשות. כמובן שאנחנו רוצים להגיע לכמה שיותר עולים ולהביא אותם לאולפנים כמה שיותר, אבל אני חושבת שבכל זאת צריך גם להבין את הסקר, אולי לפרש אותו קצת בצורה שונה ולא מאוד מתבקשת מאליו כמו שכמו שהוצג. זה ככה בקיצור.

שמואל מרציאנו:

אוקי. תודה רבה, שירה.

איב חי:

אפשר לשאול שאלה?

אווה כהן:

כן.

איב חי:

בתור מי שמייצגת את הנוער רציתי לשאול, איזה, האם אולפנים של נוער,

פיני גלינקביץ:

רק תציגי את עצמך.

שמואל מרציאנו:

כן,

איב חי:

היי, אני איב, אני נציגת מועצת התלמידים והנוער של ירושלים.

אווה כהן:

איזה יופי שיש לנו,

יעלה ביטון דה לנגה:

הם קיבלו מהשבוע,

שמואל מרציאנו:

יפה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אישור להשתתף בכל וועדות העירייה, ולשמחתי, הם יגיעו גם לוועדה שלי.

אווה כהן:

איזה יופי, רגע חכי.

איב חי:

רציתי לשאול, האם אולפנים של נוער קוראים באותו, כאילו זה אותם אולפנים? כמו שהמבוגרים
או שזה אולפנים אחרים?

שירה הוכשטיין:

זאת שאלה מצוינת, אבל האולפנים האלה הם של חינוך מבוגרים, זה אומר 18 ומעלה.

איב חי:

אוקי,

שירה הוכשטיין:

זאת אומרת שאנשים מתחת ל - 18 מקבלים את האולפן בתוך התיכונים, בתוך ה - ,

שמואל מרציאנו:

בתוך, בתוך הבית ספר.

זיוה אברהמי:

בתוך הבית ספר.

אווה כהן:

אני אגיד לך שלגבי ילדים, יש מה שנקרא שעות אולפן לכל עולה חדש מגיע שעות אולפן. בחלק מהערים מהמסגרות אוספים את השעות אולפן של כל העולים לכדי אולפן שלם, ונותנים את המענה הזה. לפעמים זה פרטני שזה יהיה תמיד תלוי בכמות העולים בתוך בית הספר, אבל זה באמת קורה במסגרת אחרת. גם הצרכים הם,

פיני גלינקביץ:

זה בעיר רגילה כמו תל אביב, מודיעין ואחר. בירושלים, איב, בירושלים, מה ששמענו זה באמת הנוהל של משרד החינוך ברוב הערים בארץ. בירושלים אנחנו עוד מגדילים ועושים, כי ישנם בתי ספר שנקראים בתי ספר קולטי עלייה, ועיריית ירושלים מוסיפה עוד שעות אולפן לכל הבתי ספר האלה, וזה אם את כאן ואם את תתמידי, ואם את רצינית, אז יכול להיות שנקדיש את אחת הוועדות הבאות למפגשים הבאים לנושא של עברית בבתי הספר.

אווה כהן:

הפתרונות.

זיוה אברהמי:

הוא גם נוער עולה,

פיני גלינקביץ:

נכון.

זיוה אברהמי:

אפשר לדבר על נוער עולה,

אווה כהן:

הסוגיות של קליטת נוער עולה.

זיוה אברהמי:

רעיון מעולה.

פיני גלינקביץ:

ואת לא חייבת להיות בוועדת התרבות, התיירות, את יכולה להישאר בקליטה אם זה מעניין אותך, נשמח.

יעלה ביטון דה לנגה:

אנחנו נסגור איתנו חשבון אחרי זה.

זיוה אברהמי:

בכלל שבי פה, תכירי את כל הוועדות, יהיה בסדר.

שמואל מרציאנו:

יש שאלות?

לורה ורטון:

רציתי לשאול,

שמואל מרציאנו:

כן, כן, יש לנו 5 דקות, נגיע לסיכום, לורה בכבוד.

לורה ורטון:

כן, רק רציתי לשאול אם אפשר לפרט לגבי ה - , אולפנים בערב, זאת אומרת איך זה, כמה, כמה מקומות, אם זה רק במורשה, או מה ו - , שירה,

פיני גלינקביץ:

שירה, את שמעת?

לורה ורטון:

איך ההרשמה לשם, כי אני חושבת נורא חשוב, גם נגיד (לא ברור) אולי זה.

שירה הוכשטיין:

יש את אולפן מורשה, כמובן, שיש לו את המקבץ הכי גדול של כיתות ערב.

פיני גלינקביץ:

זה ודים שם.

שירה הוכשטיין:

בתוך אולפן מורשה, ושויכים לאולפן מורשה גם אולפן תעסוקתי. זאת אומרת, קורסים שהם ממש לפי מקצועות. אם אנחנו מדברים על עורכי דין, מהנדסים, פסיכולוגים רפואי ופרא רפואי, אז זה ממש קורסים שמתמחים במקצועות מסוימים. אז זה אולפן מורשה שהוא באמת המקבץ הכי גדול של כיתות ערב. יש לנו כיתות ערב גם באולפן ציון, לתלמידים שרוצים להמשיך הלאה ולשפר את העברית שלהם גם אחרי זה יש בפסגת זאב ויש בקריית יובל. אז יש ככה ממש מפוזר על פני העיר.

לורה ורטון:

ואיך הביקוש שלהם?

שירה הוכשטיין:

זה מקום,

זיוה אברהמי:

לנו יש שתי כיתות, כל סמסטר שתי כיתות ערב,

פיני גלינקביץ:

באולפן הציון,

זיוה אברהמי:

בציון.

לורה ורטון:

כלומר וזה. זאת אומרת יש לזה, הם מתפלאים, כי אולי זה,

זיוה אברהמי:

כן, כן,

לורה ורטון:

סימן שזה כאילו בעיני, זה נורא חשוב,

זיוה אברהמי:

(לא ברור) בערב, יש לנו בערב שם.

לורה ורטון:

כל כך,

פיני גלינקביץ:

ודים, כמה אצלך יש אולפן ערב?

ואדים גורלניק:

לפחות 10.

פיני גלינקביץ :

10 כיתות.

לורה ורטון :

10 כיתות.

שמואל מרציאנו :

איפה אתה? פסגת זאב או קריית יובל?

ואדים גורלניק :

לא, אני,

לורה ורטון :

מורשה,

ואדים גורלניק :

אני אולפן מורשה.

פיני גלינקביץ :

זה ברחוב שלומציון.

שמואל מרציאנו :

כן, כן,

זיוה אברהמי :

אפשר שאלה קטנה לשירה.

לורה ורטון :

זה נהדר שזה קיים,

זיוה אברהמי :

שמואל, אני,

לורה ורטון :

אני, זה נהדר שזה קיים, ואם אפשר להוסיף שם, לעולים שאת מכירה, ולהיפגש איתם, זה הפתרון, אני גם באופן אישי מתחבר, כשאני עליתי זה היה לי נורא קשה. עבדתי בלילות כדי להיות באולפן

ביום, אז זה, הרבה הרבה שנים. אבל אני אומרת אני שמחה שיש היום פתרון כזה, ואני מקווה שאפשר לפתח את זה, כי שוב מהעולים שאני מכירה זה חסם גדול.

זיוה אברהמי:

כן,

לורה ורטון:

הם לא יכולים גם לעבוד וגם להגיע.

זיוה אברהמי:

שאלה קטנה את שירה.

לורה ורטון:

אז יפה.

זיוה אברהמי:

איך אנחנו נקדם את הנושא של הנגישות והמוגבלויות? החבר'ה שיש להם את ההפרעות קשב וריכוז, נגישות לאולפנים אם זה לכיסאות גלגלים, אם זה, מערכתית איך עושים את זה?

שירה הוכשטיין:

זה תלוי על מה בדיוק מדברים, על איזה סוג של הנגשה שצריך. יש, לכם את ההנגשה שיש לכם לבית העם גם ממש בזמן האחרון, תודה רבה לפיני על זה, באמת הפכו את בית העם ליותר נגיש ממה שהוא היה קודם. ויש לנו אולפן מיוחד, אני לא יודעת אם הקהל פה יודע, יש לנו אולפן שקוראים לו האולפן הנגיש, שהוא מיוחד לאנשים עם צרכים מיוחדים, מפני קשת של בעיות.

שמואל מרציאנו:

בבר יוחאי,

שירה הוכשטיין:

שהוא נמצא במרכז לחיים עצמאיים בסן מרטין.

זיוה אברהמי:

אוקי.

פיני גלינקביץ:

לגמרי מעניין ללמוד, ללמד עברית לאוכלוסייה בעלת צרכים, גם נכים פיזית וגם אחרים.

שמואל מרציאנו:

אוקי, אבל רק אני רוצה. אתה רוצה לסכם?

פיני גלינקביץ:

כן, אני רוצה.

דולי לנדמן:

יש לי שאלה קטנה.

פיני גלינקביץ:

כן.

אווה כהן:

תציגי את עצמך.

דולי לנדמן:

אני דולי מבית אולפנה, דולי לנדמן, אני מנהלת את האולפן למעלה משלושים שנה,

זיוה אברהמי:

ופותחת כיתות עכשיו.

דולי לנדמן:

ופותחת עכשיו. אני רוצה לשאול משהו, מה שהחזיק את הלימוד באולפנים היה השידוך בין תשלום סל קליטה לבין אישור שתלמיד למד באולפן.

דוברת לא מזוהה:

נכון.

דולי לנדמן:

זה היה לפני שנים. אני לא זוכרת מתי זה הפסיק, אבל זה כל כך משמעותי, אם יש איזה שהיא נגישות לעניין הזה, מי, מי שידך בין? זה משרד הקליטה בעצם.

אווה כהן:

אני לא המנהלת של המשרד, ואז אני באמת יכולה להגיד לך,

לורה ורטון:

רגע, לא שומעים את התשובה.

אווה כהן:

נשאלה פה שאלה מעניינת,

שמואל מרציאנו:

כן,

אווה כהן:

ונכונה, שהיא דיברה על התניה של סל קליטה ללימודי שפה, ולמה זה, פעם זה ולמה זה הפסיק. אז אני אמרתי שאני לא אתיימר לענות בשם מקבלי ההחלטות דאז, אבל אני כן אגיד מילה על כל מה שקשור להתניות, כי זה עלה בעבר. למשל, כן נשקלו כל מיני התניות או טרום עלייה. להגיד אתה יכול לעלות רק אם עשית אולפן בארץ המוצא, ויש לנו הרבה פתרונות, גם זה נשלל. המחשבה שאנחנו מקשים על אח יהודי לעלות, בגלל משהו שהוא בוחר לא לעשות למרות שזה פוגע בו, היא משהו שעדיין מדינת ישראל לא מוכנה לקחת. והראיה לכך שתדעי, שישראל איבדה חברים רבים בזמן הקורונה. בזמן הקורונה ישראל סגרה את שעריה לראשונה ואנשים לא יכלו להגיע לפה. יש פה הרבה מאוד אנשים שלקחו את זה כל כך קשה שמדינת ישראל נסגרה, שסוגיית ההתניה באשר היא או במחייבה כשאתה מגיע לעלות או בכלל בעלייה, היא משהו שזה דיון מאוד רחב ופילוסופי. את יודעת, השאלה הרבה פעמים נשאלת, למה הסוכנות היהודית מעלה את כולם. יש אנשים שאתה יודע שהם לא יסתדרו פה, ועדיין הם מעלים, כי באמונה שלנו כל אח יהודי זכאי לחזור הביתה ללא התניה, וזה התשובה שיש לתת.

זיוה אברהמי:

אבל זה לא רק באמונה, זה חוק.

לורה ורטון:

זה גם, גם שפה.

זיוה אברהמי:

החוק קשור.

אווה כהן:

נכון,

זיוה אברהמי:

יש חוק. זה לא מישו החליט בא לו.

אווה כהן:

אבל לא בחוק.

זיוה אברהמי:

תשובה לגבי אלה שפה,

אווה כהן:

אז אני אומרת לך,

זיוה אברהמי:

מי שכבר לומד באולפן, יכולה להיות התניה,

אווה כהן:

אבל הפילוסופיה היא גם פה.

לורה ורטון:

אני חושבת שגם שפה, זה הרבה פסיכולוגיה. אז אם זה מותנה אז זה כבר נותן הרגשה לא טובה, והסיכויים שמישהו באמת יקלוט את השפה.

אווה כהן:

זה אותה פילוסופיה,

לורה ורטון:

יהודים.

אווה כהן:

תחשבי שאם אתה אומר לבנאדם אם אתה לא לומד עברית אתה לא מקבל סל קליטה, ורק על זה בעצם זה.

דולי לנדמן:

כן, כן.

לורה ורטון:

זה לא,

אווה כהן:

הוא מתקשה. מפחד, אחד, זה חסם לעלייה הופך להיות, זה לא מנוע צמיחה, זה לא מצמיח. זה נכון שזה היה ככל הנראה עובד, אבל זה יכול להיות שזה היה מעכב,

זיוה אברהמי:

חלק מהאנשים כן כנראה, וחלק מהאנשים,

אווה כהן:

גם פניות וגם יש אנשים.

שמואל מרציאנו:

אוקי, אנחנו חייבים לפנות את המקום. פיני,

פיני גלינקביץ:

אני רוצה,

שמואל מרציאנו:

אני גם, תסכם.

פיני גלינקביץ:

מילת סיכום, אחד, אנחנו באנו לברך ולא באנו לקלל. לא באנו להרוס בלעם עניינים וזה.

זיוה אברהמי:

סוגר באותו סגירה.

פיני גלינקביץ:

לפרוטוקול.

זיוה אברהמי:

אתה בטוח? ולא.

פיני גלינקביץ:

הכוונה כאן, הכוונה.

זיוה אברהמי:

מסר למשפחת רבנים,

דובר לא מזוהה:

ידועה.

זיוה אברהמי:

(לא ברור) פנחס.

פיני גלינקביץ:

הכוונה היא טובה, ואנחנו בתחילת הדרך. אתם חלקכם מאוד צעירים, אבל אתם לא מבינים את המשמעות של שני משרדי ממשלה, משרד החינוך ומשרד הקליטה ועיריית ירושלים יושבים ביחד ואומרים - וואו, יש כאן בעיה בפרויקט שאנחנו מפעילים ושותפים, ואנחנו לא מפחדים. שירה ישר כוח, אווה ישר כוח, אתם שמים את הקרביים על השולחן וחותרים ובודקים, כדי לשפר את המצב. ואני לא מכיר הרבה ארגונים בדרך כלל, מצוין זה שלי, אל תיגע בו. אז זה, זה בהחלט, כי מאחורי הארגונים ומאחורי הקירות, וזה יש אנשים ובסוף ישר כוח ותודה לכם. וזה רק התחלת הדרך. אני מבטיח לוועדה ואפשר לרשום את זה, שאנחנו בעזרת השם נתקדם ובעזרת השם נתקדם להמשך ונלך להאקטון ולתהליכים שונים,

שמואל מרציאנו:

7 שנים ביחד,

פיני גלינקביץ:

ואנחנו,

שמואל מרציאנו:

לא השפיע.

זיוה אברהמי:

זה השפעה לזה.

שמואל מרציאנו:

השפעה 7 שנים, מה זה?

זיוה אברהמי:

בסוף הוא יהיה מועד.

שמואל מרציאנו:

לא, לא, עד כאן, יש לו מספקי שערות לבנות. הנכד שלו הוא הביא לי, אז. כן. אני מסכם, אני מסכם, תודה רבה לאווה, תודה רבה לשירה, אני מסכם, אני רק זורק שני דברים ש - , תוך כדי שדיברת אווה. עולה לי לראש, אולי לחשוב איך מקדמים את זה. קודם כל זה כבר דיברנו על זה, אולי להציע לעולה מתי שהוא החליט וזה סגור, שיעשה את העלייה, לעשות את זה בצרפת לפני שיעלה. וזה כן, כן, בצרפת, צריך לזכור שחוץ משבת, יש יום ראשון שאין בית ספר, אין עבודה. יש אנשים שיש להם זמן. ימים ארוכים אפשר לקחת שעה שעתיים בזום, לעשות, ללמוד יכול להיות אחרי שהחליטו וזה כבר סגור, ועד שעולים למטוס שישה חודשים, שבעה חודשים. מה?

זיוה אברהמי :

ההסתדרות הציונית עושה לנו.

שמואל מרציאנו :

אבל אנחנו, לא ההסתדרות, משרד הקליטה, שזה יהיה חלק מההצעה של,

שירה הוכשטיין :

יש לנו, יש לנו,

שמואל מרציאנו :

ההסתדרות הציונית עושה אולפנים.

לורה ורטון :

שאם תעשה משהו.

שמואל מרציאנו :

כן,

פיני גלינקביץ :

יעל דוד חוזרת הביתה, יש מישהו חדש שמגיע, אנחנו,

שמואל מרציאנו :

זה דבר ראשון, הצעה שנייה, תוך כדי ש - , דיברת על הנגשה, וזה רק, זה רק תיאורטי וזה, אולי שיעור על 4, שיעור על שלוש, שזה לא יהיה בתוך כיתה, זה יהיה בתוך מכולת, לקחה את כל הכיתה לתוך המכולת, איך קונים כרטיסים, איך להגיע פעם אחת לקופת חולים, איך מגישים, איך לוקחים תור,

זיוה אברהמי :

(לא ברור) של החיים,

שמואל מרציאנו :

שפעם ב - , פעם בשלוש, ארבע זה יהיה בתוך על השטח, ולא בתוך כיתה זה,

אווה כהן :

זה אחד הדברים שעלה.

זיוה אברהמי :

אנחנו עושים את זה.

שמואל מרציאנו :

כן, אבל זה יהיה חלק מהמערך.

אווה כהן :

אחד הדברים שעלה פה, זה שאחרי,

זיוה אברהמי :

יהיה סטאז' מטעם הרשות,

אווה כהן :

סטאז' שהוא בשטח.

שמואל מרציאנו :

בשטח, בדיוק, מהשטח לומדים, מהשטח לומדים, זה,

זיוה אברהמי :

יש עברית של הרחוב,

שמואל מרציאנו :

ותודה רבה לכם, אני סוגר את הישיבה. תודה רבה לכם.

זיוה אברהמי :

תודה רבה. פיני, לעשות?

פיני גלינקביץ :

לא, תשאירי את זה לתיירים,

זיוה אברהמי:

עם הסוכנות היהודית.

סיום הדיון